

Sognepræsterne har desuden foreslået, at der i langt højere grad sker »øremærkning« og formålsbestemmelse af, hvilke udgifter der afholdes af folkekirkens fællesfond og dermed landskirkeskatten.

Hovedbestemmelsen om, hvilke udgifter der afholdes over fællesfonden (landskirkeskatten m.m.), findes i lov om folkekirkens økonomi § 11.

I 1994 udgør de 3 største udgiftsposter: 60-procents-andelen af lønninger til præster og provster (ca. 354 mio. kr.), pensioner og understøttelser til kirkefunktionærer (ca. 38 mio. kr.) og rammen for tilskud til udligning af kirkeskat (ca. 73 mio. kr.) over 70 pct. af fællesfondens udgifter. Disse og en stor del af de øvrige udgifter er lovbundne udgifter.

Endvidere skal jeg knytte en enkelt kommentar til det medsendte talmateriale vedrørende kirkeskatten i Kgs. Lyngby Provsti, der dækker Lyngby-Taarbæk og Søllerød Kommuner. Af materialet fremgår det, at af den samlede kirkeskat på ca. 43 mio. kr., som der budgetteres med i 1994, er ca. 14 mio. kr. landskirkeskat. Kirkeskatteprocenten er i 1994 på 0,48 i begge kommuner.

Ligningen af landskirkeskat sker med samme procent af den skattepligtige indkomst på alle folkekirkens medlemmer, mens ligningen af underskud til de lokale kirkelige kasser alene sker på medlemmerne af folkekirken i ligningsområdet (kommunen). Det samlede kirkelige ligningsbeløb (summen af lokal kirkeligning og landskirkeskattebeløbet for kommunen) sættes af kommunalbestyrelsen i forhold til kirkeskatteydernes beskatningsgrundlag. Kommunalbestyrelsen fastsætter herefter kirkeskatteprocenten for kommunen.

I ovennævnte kommuner opkræves noget mere i landskirkeskat, end hvad der rent faktisk bruges til dækning af fællesfundsudgifter, som kan siges at vedrøre disse. Det skyldes, at der i landskirkeskatten er indbygget en væsentlig udligningsfaktor, idet indkomstgrundlaget i den enkelte kommune er afgørende for, hvor meget der skal betales i landskirkeskat. Kirkeskatteydere i kommuner med et højt indkomstgrundlag bidrager med mere i landskirkeskat end kirkeskatteydere i kommuner med et lavt indkomstgrundlag.

Endelig er der som bilag til præsternes henvendelse medsendt en fotokopi af en artikel af

sognepræst Johs. H. Christensen: »Truslen mod folkekirken«, fra Helsingør Stiftsårbog 1993.

Artiklen indeholder blandt andet et afsnit med overskriften »Pas på pengene«, hvori sognepræst Johs. H. Christensen skoser menighedsrådene for sløseri med de folkekirkelige penge.

Sognepræst Johs. H. Christensens synspunkt er ikke nyt. Jeg henviser herved til mit svar af 7. april 1993 på udvalgets spørgsmål 16 (Alm. del. 1993 – bilag 55), hvori udvalget udbad sig min kommentar til et læserbrev af 17. marts 1993 – forsynet med overskriften »Sløseri med kirkens penge« – hvori Johs. H. Christensen har gjort samme synspunkt gældende. Svaret af 7. april 1993 vedhæftes i fotokopi som bilag 2.

Spørgsmål 19:

»Det bedes tillige oplyst, hvilke nye poster der er optaget på landskirkeskatten inden for de sidste 10 år, samt oplyst, hvilke udgifter der er henført under landskirkeskatten ifølge lov og hvilke udgifter der er henført uden direkte lovhenvi sning i samme periode.«

Svar:

Den 11. december 1984 vedtog Folketinget den nugældende lov om folkekirkens økonomi. Loven trådte i kraft den 1. januar 1986.

Siden lovens ikrafttræden er følgende nye poster optaget på fællesfondens budget:

Udgifter til særligt sagkyndige, særligt syn og registrering af gravminder, jf. § 8, stk. 2, § 21, stk. 2 og 3, § 33 i lovbekendtgørelse nr. 454 af 11. juni 1992 om folkekirkens kirkebygninger og kirkegårde og § 11, stk. 1, nr. 2, 3 og 4, i lovbekendtgørelse nr. 455 af 11. juni 1992 om folkekirkens økonomi.

Etablering af grunduddannelse for gravere i medfør af bestemmelserne i cirkulære af 24. november 1987 fastsat efter indstilling fra ministeriets udvalg af 14. januar 1971 vedrørende kirkefunktionærers lønforhold.

Udgifter til provstisekretærer, jf. § 9 i bekendtgørelse nr. 838 af 20. oktober 1993 om provstiudvalgenes virksomhed, udstedt i medfør af § 24, stk. 4, i lovbekendtgørelse nr. 455 af 11. juni 1992 om folkekirkens økonomi.

Udgifter til folkekirkens deltagelse i mellemkirkeligt arbejde, herunder finansiering af et